

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εγκυριμένον υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμαί 150. Ἐξέ-
μνη δραχμαί 80. Τρίμηνα δραχμαί 45.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (ταχυδρομικαί
ἐπιτογαί, τὸκ κτλ.) ἀνωμόως: Ἀπὸς τὸ περιο-
δικόν Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, ὁδὸς Εὐ-
ριπίδου, 42 — Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ σελίδες
μαὶ ἄρχίζουν τὴν 1ην αἰσθηθῆκαί μινός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βορβόκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 48ος

Ἀθήναι, 16 Αὐγούστου 1941

Ἔτος 63ον.—Ἀριθ. 37

ΔΑΥΪΔ ΚΡΩΦΟΡΔ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠὸ JOHN BUCHAN

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

Ὁ Κάφρος συνέχισε :

—Ὁ Ρατισθάν σοῦ παραγγέλλει :
«Πράσεξε δταν θὰ φθάσετε στὸ πέ-
ρασμα τοῦ Ντουπρή». Ἐγὼ θὰ εἴ-
μαι κοντά σου καὶ θὰ σοῦ λύσω τὰ
σκοινιά ποῦ σ' ἔχουν δεμένον. Ὑ-
στερα, δταν ὁ Ρατισθάν ἀρχίσῃ τὸ
τουφεκίδι, ἐσὺ θὰ περάσῃς τὸ ποτάμι
κολυμπώντας.

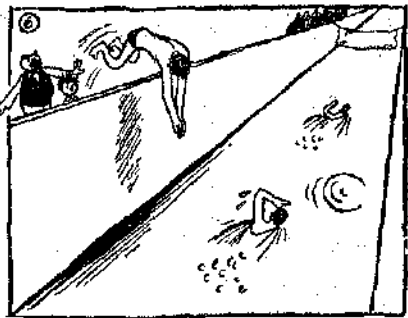
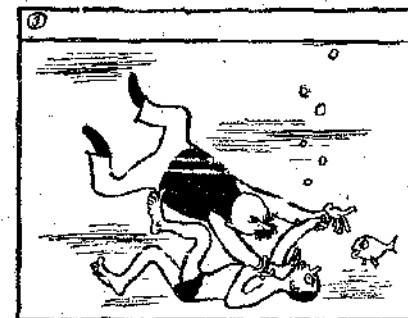
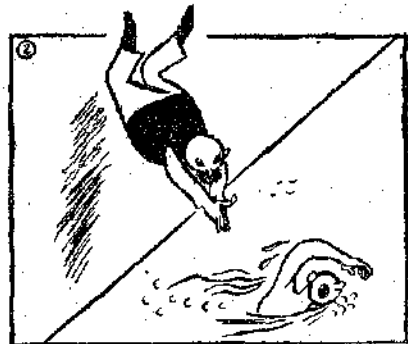
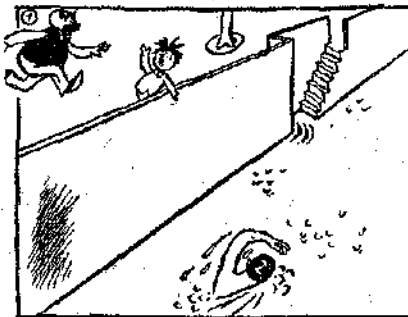
Ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια ξαλά-
φρισα ἀμέσως ἀπὸ ὄσες μου τίς
ἐννοίες. Ὁ Κόλιν εἶχε φθάσει στὸν
προορισμὸ του καὶ οἱ φίλοι μου ἐρ-
χονταν νὰ μὲ βοηθήσουν. Μὲ τὴν
εὐκολία ποῦ ἀλλάζει κανεὶς διάθε-
ση δταν εἶναι δεκαεννέα ἐτῶν, πέ-
ρασα ἀπὸ τὴν πιὸ μαύρη ἀπελπισία
στὴν πιὸ ρόδινη αἰσιοδοξία. Ἐβλε-
πα κιόλας τὴν ἐπανόσταση ματαιω-
μένη καὶ τὸν ἑαυτὸ μου γερὸ κι'
ἐλεύθερο. Κρατοῦσα τὸ θησαυρὸ στὰ
χέρια μου καὶ συνέτριβα κάτω ἀπὸ
τὰ πόδια μου τὸ ἀθλιο κεφάλι τοῦ
Ἐνρικέξ.

— Δὲν ξέρω τ' ὄνομά σου, εἶπα
στὸν Κάφρο, ἀλλὰ μοῦ φαίνεσαι κα-
λὸς ἄνθρωπος. Ὅταν γλυτώσω ἀπ'
αὐτὴ τὴν περιπέτεια δὲν θὰ σὲ ξε-
χάσω.

— Ἐχω ἐκδόμη καὶ ἓνα ἄλλο μή-
νυμα γιὰ σένα, μπάσας, μοῦ εἶπε
ὕστερα. Εἶναι γραμμένο σὲ χαρτί
καὶ σὲ γλῶσσα ποῦ δὲν τὴν ξέρω.
Γύρισε τὸ κεφάλι σου κατὰ τὴ μεριὰ
τοῦ θάμνου καὶ κοίταξε. Θὰ τὸ βάλω
μέσα στὸ τσανάκι γιὰ νὰ μπορέσῃς
νὰ τὸ διαβάσῃς.

Ἐκαμα ὅπως μοῦ εἶπε. Σὲ μισὸ
φύλλο χαρτιοῦ ἀλληλογραφίας, χι-
λιολερωμένο ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κά-
φρου, ἦταν γραμμένα λίγα λόγια μὲ
τὸ χέρι τοῦ Ρουβόρδλου. Τὸ πιὸ
χαρακτηριστικὸ ἦταν πὼς ἦταν γραμ-

ΚΑΚΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑΛΟΥ

Πατέρας καὶ γιὸς, ἐπαρχιώτες, ἐπισκέπτονται τὴν Κολυμβητικὴν Δεξαμενὴν τοῦ Ζαππειοῦ. «Μπαμπά! φωνάζει ἄξαφνα ὁ γιὸς ἓνας ἄνθρωπος πνίγεται!». Ὁ πατέρας, κολυμβητὴς πρώτης καὶ χειροδύναμος, πέρνει ἀμέσως στὸ νερὸ καὶ, μετὰ δεινὸν ἀγῶνα, σώζει τὸν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπλήξή του, δταν, ἀντὶ γιὰ εὐχαριστίας, δέχεται ἀπὸ τὸν σωσμένο... γρο-
θοπατινάδα! Δὲν εἶχε καταλάβει πὼς γίνονταν κολυμβητικοὶ ἀγῶνες καὶ πὼς σώζοντας τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, ἦταν ἀγωνιστὴ, τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν σειρά του καὶ τὸ βραβεῖο!

Ἀνεκρινώθη ἀπὸ τὸν Μπατέξεν

μένα λατινικά: «Henricus de Leta...»

Όπως είχα κιόλας υποψιασθεί, ο Ένρικέζ ήταν προδότης. Βέβαια το μήνυμα του Άρκολλ μου ξανάδωσε πίσω το θάρρος μου...

— Τρεις ώρες δρόμο έχουμε ακόμμη, μου είπε. Θα έχουμε φτάσει πριν πέση ή νύχτα.

Είχαν αναθέσει ο αυτόν να με φυλάγη στη θέση του Μβάνγκα που αυτή ή άγγαρεία δεν του πολυάρεσε.

— Ένας πολύ παλιός θρύλος λέει πως κάποτε ένας έπιπότης—μου φαίνεται πως ήταν ο Πάραϊφελ—καθώς περνούσε ένα δάσος με το άλογό του...

— Ένας πολύ παλιός θρύλος λέει πως κάποτε ένας έπιπότης—μου φαίνεται πως ήταν ο Πάραϊφελ—καθώς περνούσε ένα δάσος με το άλογό του...

— Ένας πολύ παλιός θρύλος λέει πως κάποτε ένας έπιπότης—μου φαίνεται πως ήταν ο Πάραϊφελ—καθώς περνούσε ένα δάσος με το άλογό του...

— Ένας πολύ παλιός θρύλος λέει πως κάποτε ένας έπιπότης—μου φαίνεται πως ήταν ο Πάραϊφελ—καθώς περνούσε ένα δάσος με το άλογό του...

— Ένας πολύ παλιός θρύλος λέει πως κάποτε ένας έπιπότης—μου φαίνεται πως ήταν ο Πάραϊφελ—καθώς περνούσε ένα δάσος με το άλογό του...

(1) «Ο Ένρικέζ μές έχει κιόλας προετοιμασθεί οτι θα περάσουν το ποτάμι από το πέραςμα του Ντουπρή».

τάνα, αλλά ήμουν δλότελα ζοπλος. Ούτε μπορούσα και να είδοπατήσω τον Λαπούτα. Γιατί, κι' αν ακόμη με πίστευε, γιατί ιδίαν κάθε έλπίδα για μένα να ξεφύγω ήταν θα φθάναμε στο πέραςμα του Ντουπρή.

— Ανάμεσα σ'έν ήλιο και σέ μένα μπήκε μια σκιά και καθώς σήκωσα τα μάτια μου αντίκρισα μπροστά μου τόν άνδρωπο ακριβώς όπου σκεπτόμουν.

— Πώς τα πάμε; με ρώτησε σαρκαστικά. Αν δεν κάνω λάθος, είχαμε συναντηθί και άλλοτε, αλλά οί συνθήκες τότε ήταν κάπως πιο ευχάριστες για σάς.

— Αν καλοθυμάμαι, περάσαμε τόν ώκεανό με το ίδιο πλοίο, ξανάρχισε. Ίσως να ήταν πιο ευχάριστο τότε να καπνίζη κανείς την πίπα του στο κατάστρωμα της τρίτης, παρά να ψήνεται μέσο στον ήλιο, στο καταμεσήμερο.

— Έμεινα άμλιγτος. Αν αυτός ο άνδρωπος είχε έρθει μόνο και μόνο για να με ειρωνευθί, θα έδλεπε πως ο Δαυίδ Κρωφόρδ δεν ήταν από εκείνους που πειράζονται από κάτι τέτοια σαχλά πειράγματα.

— Έλα δά, μην παίρνης αυτό το σοβαρό ύφος. Δεν έχεις κανένα λόγο

να είσαι θυμωμένος μαζί μου. Μεταξύ μας—και λέγοντας αυτά χαμήλωσε τή φωνή του—δοκίμασε να σέ σώσω, αλλά είχες δει περισσότερα από ό,τι έπρεπε κι' έτσι δεν ήταν τόσο εύκολο για να πετύχω μια τέτοια χάρη.

— Όταν είναι κανείς δεκαεννιά χρονών ή μεταιοδοξία του δεν έχει όρια. Έτσι έχασα σαν χαζός το δόλωμα που μου έριξε ο Ένρικέζ.

— Εξέρω ποιά είναι τα μέτρα που τόν συμβούλεψες, είπα.

— Α, ώστε το άκουσε κι' αυτό; γέλασε. Ας είναι, το παραδέχομαι.

— Όταν πρόκειται να κάνω μια δουλειά την κάνω σωστή.

— Όπως με τούς Μπόρος του Κόντος; είπα.

Χαμογέλασε παιχιδιάρικα. —Α, την άκουσε κι' αυτή τή μικρή ιστορία; [Ακολουθεί]

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΑΝΑΡΡΩΣΗ

Σφάλισε, αδύναμο παιδί, τά κουρασμένα βλέφαρα Κι' άπ' τó καθάριο μέτωπό σου διάξε τις φροντίδες.

Κοιμήσου, και τó ξεχασμένο παιδικό νανοδίσμα Σιγά-σιγά, μόνο για σένα εγώ θα τραγουδήσω,

Θά μές καλοδεχτόν με φιλικό άπαλό μουρμούρισμα Τά ήλιόχαρα, τά δλόξανθα, τά μυρωμένα πεύκα,

Μ' ήσκιους γαλάζιους, μαβιούς ήσκιους διάφανους θά παίξουμε, Βουερά άπ' τήν άσκη ρεμματιά θ' άκούσουμε τραγούδια,

Κι' αν κοιραστής και γείρης κάτω από τó γέρο-πλάτανο, Θά σέ φυλάξη στοργικά άπ' τó λαύρο μεσημέρι,

Κι' όλα τριγύρω σου καλά κι' αγαπημένα κι' ήμερα, Έφυγε ο πόνος κι' είν' ή άρρώστεια τώρα ξεχασμένη.

ΦΟΖΕΛΑΝΤΙΑ

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Η ΝΕΑ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Αγαπητοί μου,

ΕΡΩ πως πολλές Διαπλάσσο-πούλες, που τó πρόγραμμά τους είναι να γίνουν όχι μόνο «σοφές γυναίκες» παρά και καλές νοικοκυρές, καταγίνονται από τώρα και με τή μαγειρική.

— Εξέρω ποιά είναι τα μέτρα που τόν συμβούλεψες, είπα.

— Α, ώστε το άκουσε κι' αυτό; γέλασε. Ας είναι, το παραδέχομαι.

— Όταν πρόκειται να κάνω μια δουλειά την κάνω σωστή.

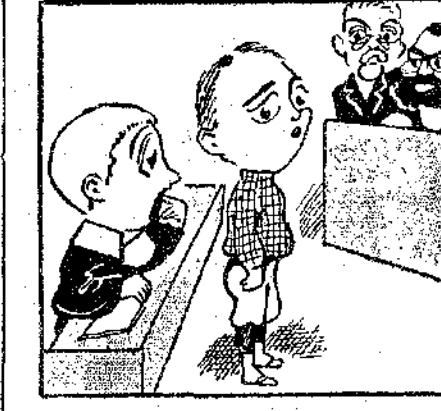
— Όπως με τούς Μπόρος του Κόντος; είπα.

Χαμογέλασε παιχιδιάρικα. —Α, την άκουσε κι' αυτή τή μικρή ιστορία; [Ακολουθεί]

Παραδείγματα χάρι, σέ μια συνταγή του για «σούπα τραχανά» διαβάξτε: «να βάζετε λιγώτερο τραχανά (για οικονομία βέβαια), κι' αφού βράση με τó αλατισμένο νερό, προσθέτετε, για να πυκνώση περισσότερο ή σούπα, είτε λίγο άλευράκι, είτε κόνιν-φλάουρ, είτε και ριζάλευρο, και αντί γι' άυτολέμονο, ρίχνετε άπλως ένα κροσδάκι γιαούρτι».

Ο ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ

— Ό κ. Έπιθεωρητής σηκώνει άλλον μαθητή και τόν εξέταζει Νέο Έλληνική Ίστορία. Τού κάνει διάφορες ερωτήσεις κι' ο μαθητής, που δεν είναι και ντίπ άμελέτητος, κοιτά-στοματά άπαντά.

— Ό κ. Έπιθεωρητής σηκώνει άλλον μαθητή και τόν εξέταζει Νέο Έλληνική Ίστορία. Τού κάνει διάφορες ερωτήσεις κι' ο μαθητής, που δεν είναι και ντίπ άμελέτητος, κοιτά-στοματά άπαντά.

βέβαια παρά κι' εδγευστα. Μιά άπομίμηση, μία «έμμιτασίον», μία παρωδία τών παλιών, έκαίνο που ξεραμε, που είχαμε συνηθίσει.

— Όπως δέχεται, ή νέα μαγειρική είν' έν' αναγκαίο κακό που τó επιβάλλουν οί περιστάσεις. Και δέν πρέπει να είμαστε δύσκολοι, άπειτητικοί, και να τά θέλουμε όλα.

Ο ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ

— Ό κ. Έπιθεωρητής σηκώνει άλλον μαθητή και τόν εξέταζει Νέο Έλληνική Ίστορία. Τού κάνει διάφορες ερωτήσεις κι' ο μαθητής, που δεν είναι και ντίπ άμελέτητος, κοιτά-στοματά άπαντά.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

[ΜΑ'—1676]
Α ΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ [Μ.Α'-1195]
Βασίλισσα Διαπλασκόμοιο
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ [ψήφοι 510] Α' Βραβείον.
Β' Βραβείο: ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ [ψήφοι 411].
Γ' Βραβείο: ΤΡΙΣΒΥΓΕΝΗ [ψήφοι 65].
 'Ακολουθούν: *Χαροβαίλισσα* και...
Μεγαρεντές [ψήφοι 2!!].
Βραβείον έκλογώς: ΓΙΑΡΟΣ.
 Εύχαριστώ επίσης τους Σαυθόν 'Ιπποκράτην, 'Εθνικόν 'Ιδεώδες, 'Ανοπότακτο Ναυτάκι, 'Αληθινόν Θρόνον κλπ.
ΑΓΙΟΣ, σολ. «**ΕΥΘΥΜΑ ΝΕΙΑΤΑ**»
 Υ.Γ. Υπό 'Αντιουανέντιας έδωθησαν επί-προσθέτως έτερα 760 ψήφοι με τους οποίους θα θεωρητο πρώτη εάν έβλεποντο κανονικώς.

[ΜΑ'—1677]
Αγι, θερμότητα συγχαρητήρια για το θαυμάσιο «Πόσο ποθ...».
Ροζελάντια, Ρήγισσα 'Ανερούσα
 [ΜΑ'—1678]

Ανοιχτόκαρδοι, έτσι λοιπόν ε!! 'Όσοι το παραδεχόσαστε. Δέστε όμως τη ΜΑ' 648 μελεήσατε την και θα... Τίποτ' άλλο.
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΧΡΗΣΤΟΣ
 [ΜΑ'—1679]

Αποχωρεί λόγω πολλών ασχολιών: **'Ολύμπιος.** Προλαμβάνονται: **Διαβάτης και 'Αστρον της Δύτης.**
Σύλλογος 'Αστήρ
 [ΜΑ'—1680]

Τελική διαμόρφωσις—κατόπιν των προλήψεων του συλλόγου—: Πρόεδρος: **'Αθηνάιος,** Αντιπρόεδρος: **Χλωμό Φεγγάρι,** Γενικός Γραμματέας: **'Ικαρος του Αιγαίου, Ταμίας: Κόκκος, Σύμβουλοι: Διαβάτης, 'Ονειροπόλος, Μέλος: 'Αστρον της Δύτης.**
Σύλλογος 'Αστήρ
 [ΜΑ'—1681]

Προλαμβάνονται μέλη: **Σίφος, Γκρί-Ντάφ, Τρικούβερος, Κοντέσσα Μαρίτσα.** Κατόπιν αιτήσεώς των αποχωρούν: **Χρυσόπτερος 'Αστέρ, 'Ελληνικός Θρόνος.**
«ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ»
 [ΜΑ'—1682]

«Ανοιχτόκαρδοι» χορηγούν επίδομα προς οικονομική ενίσχυσιν Σκωριανόπουλου (... περιφρονητοί μας!)
«ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ»
 [ΜΑ'—1683]

Ανοπόταχτο, Παλμέ, 'Αληθινά Θρόνα (πράντες τις Νίκης 'Ελλάδος!!) και άλλες!..
«ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ»
 [ΜΑ'—1684]

ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ «ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΩΝ»
 Με την έλπίδα πως θάχομε όπως πάντα άθροες συμμετοχές προκηρύσσομε **ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΗΓΚ-ΠΟΓΚ**
Βραβεία: Εξ εξαερευτικά. Δικαιώματα συμμετοχής: **δεκάδραμο.** Πρόθεσμα όπολης δηλώσων συμμετοχής: 10 Σεπτεμβρίου. **Πληροφορίες:** Γεώργιον Σπυρόπουλον, 'Αλκιδιάδου 101, 'Αθήναι. Τηλέφωνον 82.105. **«ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ»**
 [ΜΑ'—1685]

Διαπλασκόμοιο, για σου. Χαρούμενο Πουλάκι, φίλικό στο Φασούλη. Μελαγχροινό Ναυτάκι, συγχαρητήρια για την γαλανόξανθη άδελφούλα. **Σοφά Πουλί**
 [ΜΑ'—1686]

Τα «**ΕΥΘΥΜΑ ΝΕΙΑΤΑ**» θεωρούν τον: Διαγωνιστό (ΜΑ'—1384) ως την μεγαλύτερα φιλολογική—Διαπλασιακή έβέρμηση.

[ΜΑ'—1687]
Τα «**ΕΥΘΥΜΑ ΝΕΙΑΤΑ**» εύχονται: στους Ναυτοπρόσκοπον-Θεοκρασιανό γενεθλιαχτές και Έκυθόν 'Ιπποκράτη Προσκοπία δαρτούεχτές!..
 [ΜΑ'—1688]

Στη Προσκοπία και στη Φιλλύρα χιλιας καρδιόβγαλτες εύχουλες για τη γιορτή τους. **Διαβατάρινο Πουλί**
 [ΜΑ'—1689]

Ωκαταγής!... 'Αληθινός Θρόνος, Φτωχός Περρότος, Φόουσι, Νεστιμούλης—Νάκης Βαρυκοπιότης.
Τσιμπούρι
 [ΜΑ'—1690]

Αληθινά Θρόνα (φτωχά!!!) Περρότε) ποιά θ' αγοράσων τώρα τίς καλιατσούρες σου ;;;!!!
Τσιμπούρι
 [ΜΑ'—1691]

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
 Θα ανακηρυχθή ό άσος το πρωτοδιαπλασκόμοιο των αποκαλύψεων, όποιος με άποκαλήθη η άπάντησις θα βεβαιοσται διά λόγον τιμής: Συμμετοχή δωραάν. Βραβεία: Ένας άδατος τόμος διαπλασκόμοιο. Έμπρός, λαγωνικά, αλλά να ξεβρατε διό ό αγώνας σας θα είναι δύσκολος.
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΥΡΙΟΣ Χ
 [ΜΑ'—1692]

Διαπλασκόμοιο, για σου. Εισερχόμενη στην κίνηση διάσχομαι θρασιν. 'Ανταλλάσσω τετραδιάκια. Κυβέλην Παπαδοπούλου, Λυσαμάχου 11, Παγκράτι 'Αθήναι.
'Ηλέντρα
 [ΜΑ'—1693]

Ροδοπάτλα, 'Ενταλάτε, με θυμάστε; Μέθανα θον θαδρα νησάκι. Καίτη, 'Αλληλογραφομής;
'Ηλέντρα
 [ΜΑ'—1694]

Φιλέομε... δργόμισθος θα ήμουνα σωστός στην «**Πράσινη**...» αν βρισκόμουν.
Σέ χαριστώ
ΔΩΤΟΣ
 [ΜΑ'—1695]

Ακάνεις, γιατί δεν κοιτάτε και... λίγο... πίσω σας;
'Αθηναίος - 'Αρίων
 [ΜΑ'—1696]

Επιθυμώ 'Ανταλλάξω τετραδιάκια με 'Αστρον Γλάρον, Λευκοκαμέλια, Μαρθινομάχον, 'Αγνι, Σίφωνα. 'Αν δέχονται, ως στείλουν στη Δ)ση: Δίδα Χαλπαδύμα, Αήμνου 47, 'Αθήνας.
'Ερώϊνα
 [ΜΑ'—1697]

Προς άγγελίαν (ΜΑ'—1237) «**Ανοιχτόκαρδων**», απαντομιο: Στοθ κουφοθ την πόρτα-δσο θέλεις βρόντα.
'Ερώϊνα
 (Νίκης 'Ελλάδος)
 [ΜΑ'—1698]

Αγαπημένε μου: Προσκοπία, Λιγαριά, Μάρωθα, δεχθήτε μαζί με γλυκά φιλικά δλέθερες εύχουλες...
Βασίλισσα των Ρόδων
 [ΜΑ'—1699]

Ηonie, κέποιος... **Ιδεώδες ομιός!**
Ανοπόταχτο Ναυτάκι
 [ΜΑ'—1700]

Λευκή Καμέλια: Με την (1412) δέχνης σου ότι είσαι «δδσσηνον νήπον» όνομάζοντας τίς αλλήθιες άνωπογραφες κατηγορίες.
'Αθιάτοι
 [ΜΑ'—1701]

Στη ΖΑΧΑΡΗ, ένα εύχαριστώ απ' τη καρδιά μας.
ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΚΤΙΝΑ

[ΜΑ'—1702]
Αμήν ('Απάντησις εις ΜΑ'-1370).
ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΚΤΙΝΑ
 [ΜΑ'—1703]

ΠΡΟΣΟΧΗ! Προκηρύσσομε Δημοψήφισμα
ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΔΙΑΗΛΑΣΚΟΜΟΙΟΥ
 Προσθεσία έως 15 'Οκτωβρίου. Ψήφοι 10 πρής 0,50 έκαστος. Βραβεία έκλεκτά—Διεδουση 'Ιπποκράτους 145.
ΘΑΛΑΣΣΟΔΥΚΟΣ-ΠΑΠΑΚΙΑΣ
 «Ψθθθμων Νεσάτων»
 [ΜΑ'—1704]

Ενδοξο Ναυτάκι, άλλος έχει το όνομα με ό Πύρρος τη χάρη.
Σαβαβόυλο, 'Ιβανός
 «'Ανοιχτοκαρδων»
 [ΜΑ'—1705]

Σίφωνα, Σπίθα, Στραβόβυλο, 'Ιβανή, θερμότητα σός εύχαριστώ για εύχες.
ΤΡΕΛΑΟΥΓ'ΣΙΚΟΣ ('Ανοιχτοκαρδων)
 [ΜΑ'—1706]

Παλαβοτούκι, ρώτα τον Σίφωνα. Σκυριανόπουλο, έχω επισκεφθή τη Σωδρο. 'Αλληλογραφομής;
Τρελλούτσιος
 [ΜΑ'—1707]

Ο Σύλλογος ΛΑΜΠΟΝΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ με τ' αποτελέσματα της (ΜΑ'-688) βραβεί τον «**Αληθινά Θρόνα**» του διαπαιτην άπάντησι προσεχώς θα προκηρδέη ως διαγωνισμό.
 [ΜΑ'—1708]

Ανοπότακτο Ναυτάκι, το άδειο βαρέλι κάνει μεγάλο θόρυβο.
Βοναπαρτής
 αντιπρόεδρος σολ. ΛΑΜΠΟΝΤ' ΑΣΤΕΡΙΑ
 [ΜΑ'—1709]

Μις 'Ηγη, για τη γιορτή σου άπειρες εύχες. Τι κάνεις; Γράψε μου.
'Αλιων
 πρόεδρος σολ. **Λάμποντ' 'Αστέρια**
 [ΜΑ'—1710]

«Λάμποντ' 'Αστέρια», θέλωμε να σός ακολουθήσομε στη φωτεινή τροχιά σας. Δέχεσθε;
'Αποσπερίτης, 'Αμοιτροών
 [ΜΑ'—1711]

Λάμποντ' 'Αστέρια, μές δέχεσθε μαζί σας; **'Αστρο Ειρήνης, Μικρή Μαργαρία, Φανοβόλος 'Αστήρ**
 [ΜΑ'—1712]

Ασθένεια: 'Ανοπόταχτο Ναυτάκι: Χρυσή (!!) Ζάχαρη: Γλυκανάλατη (!!) Περιπότιο: Κωφαλαλιά, 'Ανοιχτόκαρδοι: Γήρας; 'Αττίλας: Παχυθερμία. Κουνοόπι: 'Ανωφελές.
ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΡΩΟΣ
Δροσερίνη
 [ΜΑ'—1713]

Εύχαριστομιο θερμότητα τους φίλους μας για τα καλά τους λόγια.
Σύλλογος «Μεγάλη 'Ελλάς»

Παρακαλώ πολύ όσους χρωστούν τη συνδρομή τους να τη στείλουν το γρηγορότερο. 'Ας έχουν όποι όμει τους, διό οι συνδρομές αυτές είναι ό μόνος μου πόρος ή καθυστέρηση έπομένως δυοκολεύει πολύ το έργο μου πού άπαιτεί όχι μόνο μεγάλους κόπους, αλλά και μεγάλα έξοδα.